

Ett annorlunda sätt att se på köer

Bara någon timme innan jag skulle skriva denna text satt jag på E4:an på väg hem till Norrköping från jobbet i Linköping. Flera skyltar vid vägkanten hänvisade alla bilar att falla in i en och samma fil då bilarna skulle omdirigeras till det motsatta körfältet på grund av ett vägbygge.

Inga problem, jag körde snällt in i samma bilkö som alla andra stod i och väntade på att kön långsamt skulle rulla mot Norrköping.

Då kommer han. Ni vet den där manliga – det är alltid män – bilföraren som bara svischar förbi i vänsterfilen. Den fil som skylten just talat om för oss laglydiga att lämna. Bilen med dess förare försvinner förbi, och någonstans där framme tränger han sig in i bilkön.

Hur vågar han, tänker jag. Kanske svär jag en aning för mig själv. Jag tar det personligt.

VARFÖR ÄR DET SÅ? VARFÖR ÄR DET en sådan "big deal" att någon tränger sig före i kön?

Det här är ett typiskt västerländskt mysterium. Eller i alla fall svenskt. Här i Sverige ska vi stå i kö överallt. På banken, i affären, i matsalen... överallt. Och skulle det visa sig att tio personer står på ett och samma ställe, men det inte finns någon kö – ja då blir vi förbannade över att det inte finns en kö. Eller så börjar vi leta efter nummerlappar...

Det är inget fel i det, tycker i alla fall inte vi som gillar systemet med köer.

I Sydasiens är det tvärtom. Där blir folk rätt obekväma så fort det blir en tillstymmelse till kö. De vill inte. Men även detta system verkar fungera. Folk får det de vill ha utan att behöva vänta allt för länge. Men det är aningen irriterande för en kö-van människa som jag själv att man inte ens kan lämna två decimeter yta framför mig till personen framför utan att någon kommer och ställer sig där...

Nej, det ultimata vore nog att kombinera de båda sätten.

Jag själv har dessa två kö-mentaliteter i mig. Efter några veckor på Sri Lanka kommer jag på mig själv att sticka in min arm genom kassaluckan, viftandes med en sedel, för att få det jag vill ha.

NU, EFTER ATT HA VARIT REDAKTÖR för tidskriften Sydasiens i tre nummer, hoppas jag ha kommit en bit på vägen att försöka förena dessa två vitt skilda mentaliteter och kulturer med varandra. Jag hoppas att materialet vi publicerat hittills fallit både dig som gillar att stå i kö i smaken så väl som dig som gillar att tränga dig lite då och då...

Vi vill gärna ha synpunkter, tips och förslag från er båda.

För övrigt så kommer tidskriften Sydasiens redaktion att vara samlade på Bokmässan i Göteborg. Vi kommer att finnas i Kulturtidskriftsmontern i B-hallen.

Hoppas vi ses!



John Senewiratne

Chefredaktör

john.senewiratne@sydasien.se